

Endelig indførtes under folketingets behandling af sagen den i sidste punktum anførte bestemmelse, hvorefter boligministeren be- myndiges til at *bortse fra 85 pct.'s grænsen, når lånet derved ikke kom- mer til at overstige 115 pct. af det til grund liggende kreditforenings- eller sparekassetilbud*; såfremt der foreligger ganske særlige forhold.

Ved 1. behandling udtalte den socialdemokratiske ordfører *Carl P. Jensen* sin tilslutning til de formål, som lovforslaget tilsigtede. Det ville således være urimeligt at lade *renten til kapitel V. A.-byggeri* ligge fast, når byggestøttelovens princip var, at renten af statslån skulle følge de vilkår, der gælder for langfristede statsobligationer. Man burde *sikre, at låntagerne blev hjulpet ud over de vanskeligheder, de ændrede vurderingsregler havde medført*, og dette kunne muligvis ske gennem adgang til *en vis valgfrihed* mellem de hidtidige og de nu foreslåede beregningsregler. Han fandt det i øvrigt urimeligt, at loven ikke gav adgang til *en omkostningsregulering af rådigheds- beløbet*, og foreslog en *forhøjelse* heraf, som kunne sikre gennemførelse af byggeriet i det oprindeligt tilsigtede omfang.

Lorentzen (V) var ikke tilfreds med lovforslagets udformning. Han erkendte, at man burde *hjælpe de lånsøgende*, som havde bygget i tillid til de hidtidige bestemmelser, og som nu var kommet i vanske- ligheder som følge af de nye vurderingsregler; men dette kunne gøres ved delvis at se bort fra den nye vurderingslov og *finde en anden vurderingsform*, der var bedre egnet til opnåelse af det resultat, der tilsigtedes med kapitel V. A. Han forstod ikke ganske, hvorfor *renten* skulle sættes op, og ønskede dette spørgsmål nærmere belyst i et udvalg. Der var efter hans opfattelse *ingen grund til en forhøjelse af rådighedsbeløbet* nu. Man måtte søge at nå frem til en *afvikling af byggestøtten*, og hertil var kapitel V. A. velegnet, idet det kaldte på det private initiativ.

Også *Thestrup (KF)* mente, at *statens udlån til boligbyggeri måtte afvikles*, og fandt, at kapitel V. A.-ordningen var en udmærket overgangsordning som led i en sådan afvikling. Han kunne i øvrigt tilsige en velvillig behandling af lovforslaget til *imødegåelse af den forringelse af kapitel V. A.-ordningen, som de nye vurderingsregler havde medført*. Om de foreslåede ændringer af lånegrænserne var de rigtige, burde undersøges nærmere i et udvalg. Også *forhøjelsen af rentesatserne* kunne han tilslutte sig; en udvidelse af *rådighedsbeløbet* kunne han derimod ikke på nogen måde være med til.

Kirsten Gloerfelt-Tarp fandt det *nødvendigt at råde bod på de finansieringsvanskeligheder* for kapitel V. A.-byggeriet, som var op- stået, og kunne ligeledes tilslutte sig *en vis forhøjelse af renten*. Om lovforslaget havde truffet det rigtige, burde undersøges nærmere i et udvalg. Hun måtte tage *afstand fra Lorentzens tanke om etablering af en særlig vurderingsinstitution*, som ville skabe øget administration.

Alvilda Larsen (DK) kunne ikke se, at lovforslaget på nogen måde tjente til at afhjælpe boligmangelen. Det var ikke rigtigt, at